

RODZINA BOGIEM SILNA

BIULETYN RODZINY RODZIN

Nr 8 (140)

PAŹDZIERNIK 2014

Dobrowolna ofiara

Różaniec w rodzinach

„Miesiąc różańcowy. W każdym kościele, kaplicy odbywa się nabożeństwo różańcowe. W razie dużej odległości od kościoła rodzina odmawia codziennie cząstkę Różańca w domu.

Rodzina współczesna jest poddawana wielorakim próbom. Zagrożają jej niebezpieczeństwa od wewnątrz i z zewnątrz. Jak

ratować rodzinę, jeśli atakuje ją zło, jeśli grzech zadomowił się w świecie, jeśli różne ideologie negują istnienie Boga?

Należy z dziecięcą ufnością błagać Ojca o miłosierdzie, prosić Maryję, Matkę i Królową rodzin, o pomoc i ratunek. Ona sama przychodzi do nas i w tyłu miejscach świata prosi o modlitwę różańcową. Ztroskana Matka przy każdym spotkaniu z dziećmi w Fatimie błagała: „Odmawiajcie codziennie Różaniec”.

Niewątpliwie najskuteczniejszym lekarstwem przeciw złu jest modlitwa, a szczególnie modlitwa wspólna. A jakaż forma wspólnej modlitwy mogłaby być prostsza, a jednocześnie skuteczniejsza od Różańca? W kolejnych tajemnicach wędrujemy śladami Jezusa, Maryi i św. Józefa, a więc drogą życia rodzinnego. Różaniec odmawiany przez rodziców i dzieci jest odkrywaniem obecności Boga w naszym codziennym życiu, dostrzeganiem Jego delikatnej miłości, wspólnym spojrzeniem na Maryję.

W tajemnicach Bóg pyta CZŁOWIEKA

W tajemnicy Zwiastowania anioł pyta człowieka, czy zgodzi się na to, aby Bóg wszedł w jego życie. Gdy odpowie tak jak Maryja, w każdej sytuacji będzie żył Bogiem.

W tajemnicach światła Bóg otwiera nasze serca na wiarę, wskazuje światło miłosierdzia bez granic, przygotowuje do bolesnej drogi prowadzącej do zmartwychwstania i wskazuje na światła obecności Jezusa w Chlebie życia.

W tajemnicach bolesnych Bóg pyta człowieka, czy zechce, aby Pan Jezus z Maryją towarzyszyli Mu w cierpieniach. Zawsze będziemy dźwigali swój krzyż, ale krzyż niesiony bez Chrystusa może nas zmiążyć.

W tajemnicach chwalebnych ukazana jest droga naszej pielgrzymki, pewność, że przez krzyż idzie się do zmartwychwstania, przez ziemię do nieba. Towarzyszy nam na tej drodze moc Ducha Świętego i Maryja.

Różaniec to wyznanie wiary bez nadmiaru słów, to próba poddania się woli Bożej i przyjęcia wydarzeń dnia powszedniego.

DOM – sanktuarium pokoju

Pierwszą szkołą pobożności jest rodzina. Jeśli zaniknie w niej umiejętność wspólnej modlitwy, zagrożona będzie wspólnota Kościoła. Nietrudno dostrzec, że dzieci, które mają doświadczenie wspólnej modlitwy w rodzinie, inaczej podchodzą do życia. Ale czy katolickie rodziny rozumieją, jak niezbędna jest modlitwa?

Nieraz wyolbrzymiamy trudności, mówiąc, że wspólna modlitwa jest dzisiaj niemożliwa. Czyżby Matka Boża prosiła o rzeczy niemożliwe? Bez modlitwy nie ma chrześcijaństwa, Kościoła, katolickiej rodziny. Jak wierzymy i miłujemy Boga, tak się modlimy.

Różaniec jest najskuteczniejszą formą katechizacji początkowej. Nie tylko uczy prawd wiary, lecz także angażuje serce i wolę. Spojrzenie na życie Jezusa oczyma Jego Matki daje dzieciom i rodzicom uczucie głębokiej więzi z Bogiem i Maryją.

W numerze przeczytasz:

Różaniec w rodzinach ks. F. Folejewski	1
Piękno rodziny - Rozważania różańcowe ks. Z. Kapłański	3
FORMACJA	4
30 - ta rocznica śmierci bł. ks. Jerzego Popiełuszki	11
Kalendarium Polskie	13
Ogłoszenia	12, 14

Ilekcć odmawiałem Różaniec w rodzinach, widziałem, że ta modlitwa uspokaja dzieci, daje poczucie bliskości. Dzieci wtedy lubią przytulić się do mamy lub kogoś z rodziny, najmłodsze usypiają, a modlitwa trwa nawet podczas snu.

Modlitwa różańcowa w naszych rodzinach może pomóc w rozwiązywaniu wielu problemów. Członkowie Rodziny Radia Maryja mówią, że od kiedy zaczęli odmawiać Różaniec, coś zmieniło się w ich życiu. Różaniec nauczył ich słuchać wezwania Bożego i daje siłę, by na nie odpowiadać.

„Oto domy zamienią się w sanktuaria pokoju. Spłyną na nie strumienie łaski Pańskiej, nawet

nieoceniona łaska powołania kapłańskiego i zakonnego” – pisał bł. Jan XXIII w liście do o. Peytona, niestrudzonego apostoła Różańca.

Wciąż należy zastanawiać się, dlaczego Matka Boża prosi o modlitwę różańcową. Aby zrozumieć tę tajemnicę, nie należy dyskutować, lecz spełnić prośbę Stolicy Mądrości i Królowej Różańca Świętego i zacząć się modlić. Wtedy każdy osobiście i całe rodziny będą mogły powiedzieć za Janem Pawłem II: „Różaniec jest moją ulubioną modlitwą”.

Ks. Feliks Folejewski SAC
Ojciec Duchowny Rodziny Rodzin

Jan Paweł II o różańcu

"Różaniec jest to modlitwa, którą bardzo ukochałem (...). Przedziwna w swej istocie i głębi (...). Oto bowiem na kanwie słów Pozdrowienia Anielskiego przesuwają się przed oczyma naszej duszy główne momenty z życia Jezusa Chrystusa (...) jakbyśmy obcowali z Panem Jezusem przez serce Jego Matki. Równocześnie zaś w te same dziesiątki różańca, serce nasze może wprowadzić wszystkie sprawy, które składają się na życie człowieka, rodziny, narodu, Kościoła, ludzkości (...). W tajemnicach radosnych widzimy (...) radość rodziny, macierzyństwa, przyjaźni, wzajemnej pomocy. W tajemnicach bolesnych rozważamy w Chrystusie (i razem z Jego Matką) wszystkie cierpienia człowieka. W tajemnicach chwalebnych odżywają nadzieje życia wiecznego. W Chrystusie zmartwychwstałym cały świat zmartwychwstaje". (Rzym 7 XI 1983)

Święto Matki Bożej Różańcowej

Święto Matki Bożej Różańcowej czczone jest 7 października. Dzień ten jest rocznicą bitwy pod Lepanto (1571), w której państwa chrześcijańskie pokonały flotę Imperium osmańskiego.

Papież Pius V ogłosił w 1572 roku ten dzień świętem Matki Bożej Zwycięskiej. Rok później, decyzją papieża Grzegorza XIII zmieniono nazwę na Święto Różańca. Papież Klemens XII w 1716 roku nakazał świętowanie tego dnia Kościołowi na całym świecie. W 1913 roku Pius X potwierdził świętowanie tego dnia 7 października. Od 1969 roku, decyzją Pawła VI, 7 października obchodzone jest święto Matki Bożej Różańcowej.

Modlitwa do Świętej Rodziny:

Ojciec Święty Franciszek ułożył modlitwę w intencji rodzin i synodu biskupów, zachęcając do jej odmawiania w intencji prac synodalnych. **5 – 19.X.2014 – Nadzwyczajne Zgromadzenie Synodu Biskupów w Watykanie.**

*Jezu, Maryjo i Józefie
w Was kontemplujemy
blask prawdziwej miłości,
do Was zwracamy się z ufnością.*

*Święta Rodzino z Nazaretu,
uczyn także nasze rodziny
środowiskami komunii i wieczernikami modlitwy,
autentycznymi szkołami Ewangelii
i małymi Kościołami domowymi.*

*Święta Rodzino z Nazaretu
niech nigdy więcej w naszych rodzinach nikt nie*

*doświadcza
przemocy, zamknięcia i podziałów:
ktokolwiek został zraniony albo zgorszony
niech szybko zazna pocieszenia i uleczenia.*

*Święta Rodzino z Nazaretu,
oby przyszły Synod Biskupów
mógł przywrócić wszystkim świadomość
sakralnego i nienaruszalnego charakteru rodziny,
jej piękna w Bożym zamysle.*

*Jezu, Maryjo i Józefie
Usłyszcie, wysłuchajcie naszego błagania.*

ROZWAŻANIA RÓŻAŃCOWE

Od 5 do 19 października 2014 r. odbywa się w Watykanie III Nadzwyczajne Zgromadzenie Synodu Biskupów nt. „Wyzwania duszpasterskie związane z rodziną w kontekście ewangelizacji”.

W październiku trudno by było nie prosić Pana Boga za pośrednictwem Matki Najświętszej, Patronki Rodzin o świętość osób połączonych sakramentem małżeństwa, o tęsknotę za uporządkowaniem życia dla związków niesakramentalnych, o wpatrywanie się w Boga – Stwórcę i Zbawiciela dla tych, którzy tak splątali swoje życie, że po ludzku nie da się go poukładać.

Piękno Rodziny

I. Tajemnice radosne

1. Piękno gotowości (Zwiastowanie)

Pan Bóg znał Maryję od chwili poczęcia, zachował ją od grzechu pierworodnego. Ale to był tylko początek, Maryja od urodzenia nie znała zadania, jakie wyznaczył Jej Bóg, ale się do niego przygotowywała. Można powiedzieć, że przygotowywała się do przyjęcia jakiegokolwiek Bożego polecenia. Dlatego odpowiedziała „TAK” Archaniołowi. Prośmy o dobre przygotowanie młodych ludzi do zadań, jakie stoją przed nimi: prośmy, aby swe dni przeżywali tak, by w przyszłości być dobrymi małżonkami i rodzicami.

2. Piękno służby (Nawiedzenie Św. Elżbiety)

Jak wielu ludzi stara się naśladować Maryję biegnąc do potrzebujących. Prośmy, aby dzięki wspiałości najbliższych nikt nie doświadczył samotności i bezradności w potrzebie, módlmy się o Bożą spostrzegawczość, która pomoże dostrzegać biedy innych.

3. Piękno ubóstwa (Narodzenie P. Jezusa)

Wielu jest na świecie ubogich, którzy umieją przeżywać szczęście bliskości Boga mimo dotykających niedostatków. Prośmy, aby rodziny – zwłaszcza wielodzietne – zawsze miały to, co niezbędne do życia, prośmy o wielkoduszne serca dla zamożnych, aby umieli bezinteresownie wspierać.

4. Piękno zawierzenia (Ofiarowanie Pana Jezusa)

Stary żydowski przepis, który nakazywał rodzicom symboliczne wykupienie pierworodnego syna, uświadamiał, że potomstwo nie jest ich własnością. Prośmy Pana Boga, aby każde dziecko

miało prawo do swobodnych decyzji w swoim życiu: aby mogło wybierać drogi rozwoju, współmałżonka, zawód. Módlmy się, aby każda córka i każdy syn znajdowali w rodzicach oparcie pełne życzliwości.

5. Piękno odnajdywania (Znalezienie dwunastoletniego Jezusa w świątyni jerozolimskiej)

Ludzie często błędzą, mają też prawo do powrotu. W wielu rodzinach dzieci bliskie Bogu pomagają swoim rodzicom w odnalezieniu właściwej drogi. Módlmy się, aby każdy z sakramentów świętych przyjmowanych przez dzieci stawał się okazją przybliżenia się do Pana Boga wykorzystaną przez rodziców, rodzeństwo czy dziadków: aby chrzest, I Komunia Święta, bierzmowanie czy kapłaństwo albo wybór drogi zakonnej mobilizowało rodziny do przyjaźni ze Stwórcą.

II. Tajemnice światła

1. Piękno pokory (Chrzest Chrystusa w Jordanie)

Jezus Chrystus jako Syn Boga nie miał grzechów, nie miał co wyznać wobec ludu i Jana Chrzciciela. Stał jednak w ludzkim szeregu wskazując nam drogę, niejako zapowiadając ustanowiony potem sakrament pokuty i pojednania. Módlmy się o pokorę w naszych rodzinach. Prośmy, by nikt nie był zbyt pewny siebie, by nie uwierzył szatanowi, że jego opinie są nieomyłne, prośmy, by nasi ojcowie, dziadkowie, bracia, matki i siostry umieli wysłuchać swych najbliższych, by umieli skorygować swoje zdanie i przyznać się do błędu. Błagajmy też o regularną spowiedź naszych najbliższych.

2. Piękno współuczestnictwa w radości (Objawienie Chrystusa na weselu w Kanie)

Jakże to piękne, gdy nas podnosi na duchu, w wierze radość naszych sióstr i braci. Jak wspaniale jest dołączać się do cudzej radości wnosząc swój wkład. Niech wszystkie uroczystości rodzinne jednoczą nas. Módlmy się o czystą radość w naszych domach, módlmy się o usunięcie ducha zazdrości i niezdrowej rywalizacji. Prośmy o umiejętność wzbogacania cudzej radości swoimi darami.

3. Piękno poszukiwania Woli Boga (Głoszenie królestwa Bożego i wzywanie do nawrócenia)

Wspólna modlitwa łączy rodziny, uczy przyłgnięcia do Najlepszego Przyjaciela. Prośmy o wierność modlitwie rodzinnej, o umiejętność wspólnego poszukiwania Woli Bożej, o wzajemne wzbogacanie się odkryciami na tej drodze.

4. Piękno zachwytu (Przemienienie na górze Tabor)

Niejeden z nas doświadcza dotyku Bożej łaski a potem umiejętnie dzieli się tym dla wzbogacenia innych. Niech każda chwila zachwytu człowiekiem, światem, który nas otacza, stanie się źródłem umocnienia innych, motywacją ich wzrastania.

5. Piękno jedności z Chrystusem (Ustanowienie Eucharystii)

Budują swą postawą katolicy, którzy jako normę przyjęli przyjmowanie Komunii Świętej w każdą niedzielę. Prośmy, by wierność Eucharystii stawała się w naszych rodzinach drogą do wzajemnej miłości, do wierności i miłosierdzia, by mobilizowała w drodze do świętości.

III. Tajemnice bolesne

1. Piękno pomocy anioła (Modlitwa w Ogrójcu)

Nikt nie uniknie trudnych chwil, zmagania w wierze, cierpienia, które zsyła zły duch, by nas osłabić. Patrząc na Anioła, który umacniał Jezusa w Ogrójcu pamiętajmy, że każdy otrzymał Dar swojego Anioła Stróża, który umocni zawsze, gdy się do niego zwrócimy. Warto też modlić się do Aniołów Stróżów naszych najbliższych – to są Osoby, które Opatrzność Boża dała właśnie po to, by nam pomagać.

2. Piękno ofiarowania bólu (Biczowanie Pana Jezusa)

Ból sam w sobie nie ma żadnego sensu, Bóg nie chciał cierpienia. Bólu i śmierci. Ale skoro grzech pierworodny wprowadził zamęt na ziemi, to Stwórca pokazał, jak przeżywać zetknięcie z cierpieniem w ten sposób, aby zbawienie stawało się bliższe. Módlmy się o umiejętność łączenia się w cierpieniu z Jezusem ubiczowanym.

3. Piękno pokory (Ukoronowanie Cierniem)

Nikt nam nie odbierze godności dzieci Boga. Gdy doświadczamy przemijalność ludzkiej chwały, gdy doznajemy upokorzeń, możemy odnosić się do Boga, który jest źródłem naszej wartości. Módlmy się o to, byśmy zawsze potrafili podnieść na duchu upokorzonych.

4. Piękno wierności (Pan Jezus dźwiga ciężki krzyż)

Są dni wspaniałe, bywają chwile porażki. Stare przysłowie przypomina, że prawdziwych przyjaciół poznaje się w biedzie. W relacji z Panem Bogiem prawdziwą sztuką jest zauważenie, że to nie od Boga pochodzi cierpienie, nie On jest źródłem naszych niepowodzeń. Wierność okazywana Bogu zaczyna się od dostrzeżenia Jego niezmiennej wierności – On jest z nami w naszym cierpieniu, On Swoje cierpienie przyjął, aby być blisko człowieka.

5. Piękno ostatniej godziny (Ukrzyżowanie Pana Jezusa)

Nie unikniemy chwil, w których jesteśmy świadkami ostatniej godziny ludzi nam bliskich, jest to – jak mówią niektórzy – najważniejsza godzina w życiu. Prośmy, aby każdy z tych, których kochamy, których powinniśmy kochać otrzymał łaskę bliskości Boga i Maryi w ostatniej godzinie, by była to godzina spełnienia celu życia, godzina decyzji, w której staje się po stronie Boga, po stronie nieba.

IV. Tajemnice chwalebne

1. Piękno każdego zwycięstwa (Zmartwychwstanie Pana Jezusa)

Prawdą wiary jest to, że zwycięstwo zmartwychwstania jest obecne w każdym z sakramentów świętych. Dziękujemy za każdy z nich, za łaskę każdego przebaczenia.

2. Piękno nadprzyrodzonej perspektywy (Wniebowstąpienie Pana Jezusa)

Mówią w niektórych zakonach „Memento Mori” – „pamiętaj, że umrzesz”. To ma pokazywać znikomość tego świata, przypominać nadprzyrodzony cel naszego życia.

3. Piękno nadprzyrodzonych darów (Zesłanie Ducha Świętego)

Nie pojmiemy świata bez Darów Ducha Świętego. Prośmy o te Dary, by wiedzieć gdzie i po co żyjemy.

4. Piękno uświęcania codzienności (Wniebowzięcie N.M.P)

Maryja mówiła do Jezusa modląc się, gotowała i szyła dla Boga. Każdy z nas tak może...

5. Piękno Królowej obecnej w naszym życiu (Ukoronowanie N.M.P)

Niech w radosnych i trudnych chwilach oświeca nas wstawiennictwo Matki, która jest Królową.

Ks. Zbigniew Kapłański

/Przedruk z tygodnika *Źródło*/

FORMACJA

Wstęp

„Miłość nigdy nie ustaje. Każda rodzina może zbudować taką miłość. Ale można ją osiągnąć w małżeństwie tylko i wyłącznie wtedy, jeżeli małżonkowie stają się - znów słowa Soboru — „bezinteresownym darem z siebie samego” bezwarunkowo i na zawsze, nie stawiając żadnych ograniczeń. Ta miłość małżeńska, rodzicielska, rodzinna jest ciągle uszlachetniana, jest doskonała przez wspólne troski i radości, przez wspieranie się wzajemne w chwilach trudnych. Zapomina o sobie samym dla dobra umiłowanego człowieka. Prawdziwa miłość nigdy nie wygasa. Staje się źródłem siły i wierności małżeńskiej.”

Jan Paweł II

Homilia w czasie Mszy św. przed sanktuarium św. Józefa,
Rodzina wspólnotą życia i miłości, Kalisz, 4 czerwca 1997 r.

Miłość jest piękna... „Bóg ogarnia mężczyznę i kobietę w całej prawdzie ich człowieczeństwa. W tej prawdzie On sam znajduje stwórcze i ojcowskie upodobanie. I to bezinteresowne upodobanie zaszczepta w ich sercu. Czyni ich zdolnymi do wzajemnego upodobania w sobie: kobieta jawi się w oczach mężczyzny jako szczególna synteza piękna całego stworzenia, i on jawi się w sposób podobny w jej oczach. To, że są nadzy, nie staje się w żadnej mierze źródłem zawstydzenia. Zostaje dogłębnie przetworzone tą miłością, jaką ma dla nich Stwórca. Można by tutaj mówić o jakiejś szczególnej „absorbencji wstydu przez miłość”, a jest to miłość Boga samego. Ta miłość pozwala im z całą prostotą i niewinnością obcować z sobą i cieszyć się sobą wzajemnie jako darem, pozwala im czuć się obdarowanymi swoim człowieczeństwem, które na zawsze ma zachować tę dwoistą postać męskości i kobiecości.”¹ W Bożym planie, między tym dwojgiem ludzi powstaje nowa społeczność małżeńska, zacieśniająca się jeszcze bardziej przez Boży dar płodności. W raju Adam i Ewa byli sobie równi. Byli jednością... Jednak egoizm i podważenie zaufania do Boga Stwórcy zburzył ten porządek. Grzech stał się przyczyną cierpienia i wielu życiowych trudności. Zachwiał wspólnotą pierwszych rodziców i naraził ją na wiele niebezpieczeństw. Chrystus, Odkupiciel człowieka, ponownie przywrócił małżeństwu pierwotną jedność i nierozzerwalność. Wydźwignął związek kobiety i mężczyzny do sakramentu uświęconego łaską obecności Ducha Świętego. Odwoływanie się do tej łaski związku sakramentalnego umacnia małżonków we wzajemnej gotowości bycia dla siebie darem, miłowania, służenia sobie i trwania dla dobra rodziny, niezależnie od okoliczności.

W ostatnim okresie w życiu publicznym, w mediach jesteśmy świadkami nasilonych prób podważenia koncepcji chrześcijańskiego małżeństwa, nie tylko w aspekcie religijnym ale także społecznym i prawnym. Promowane są różnorodne trendy kulturowe mające na celu osłabienie więzi małżeńskich przez niewierność, redefinicje ról życiowych, fałszywe wizje istoty występujących problemów w rodzinach. Pojawiają się próby regulacji prawnych ingerujących w wewnętrzne stosunki w rodzinie, naruszające jej niezbywalne prawa. Niepokoi nie tylko kwestionowanie nierozzerwalności małżeństwa ale także upowszechnianie modelu życia w związku bez żadnej legalizacji, nawet cywilnej. Równie groźne są próby redefinicji pojęcia małżeństwa i rodziny.

¹ Jan Paweł II, *Medytacja na temat „bezinteresownego daru”*, Watykan, 8 lutego 1994 r.

Z powyższych przyczyn zwołane zostało w Watykanie III Nadzwyczajne Zgromadzenie Synodu Biskupów nt. „Wyzwania duszpasterskie związane z rodziną w kontekście ewangelizacji”, które zaplanowano od 5 do 19 października 2014 r. Zgromadzenie to posłuży wypracowaniu, w oparciu o wcześniejsze analizy^{2,3} dokumentu "Instrumentum laboris", który będzie stanowił materiał roboczy dla kolejnego Zgromadzenia Zwyczajnego Biskupów w październiku 2015 r.

Ojciec św. Franciszek wzywa nas wszystkich do szczególnej modlitwy w intencji Synodu. Wszyscy jesteśmy wezwani do pogłębiania swojej wiedzy i formacji w zakresie wartości, nierozzerwalności i świętości związku małżeńskiego. Na straży jego godności trwa cnota wiernej miłości.

Z tego względu Ruch Apostolski Rodzina Rodzin zaprasza do wspólnego pogłębienia duchowości i wiedzy w zakresie współczesnych problemów wierności małżeńskiej. Jest to kontynuacja rozpoczętego przed trzema laty 9-letniego programu osobistej i rodzinnej formacji wewnętrznej, opartego na zobowiązaniach *Jasnogórskich Ślubów Narodu Polskiego*.⁴

Obecny rok pracy duszpasterskiej 2014-2015 stanowi IV ROK PROGRAMU FORMACYJNEGO - WIERNOŚĆ MAŁŻEŃSKA. Niech na nowo odczytywane w tym zakresie nauczanie św. Jana Pawła II oraz Prymasa Tysiąclecia Stefana Kardynała Wyszyńskiego stanowi wsparcie dla pogłębiania miłości i wierności małżeńskiej, i budowania szczęśliwych rodzin, wiernych Bożemu planowi.

*Zespół Programowy Ruchu Rodzina Rodzin
pod kierunkiem Anny Broniatowskiej*

Warszawa, 14 września 2014 r. - Święto Podwyższenia Krzyża

Szczegółowy program spotkań formacyjnych

Rok czwarty programu pracy - 2014/2015

WIERNOŚĆ MAŁŻEŃSKA

*Niech mnie ucałuje pocałunkami swych ust!
Bo miłość twa przedniejsza od wina.
(Pieśń nad Pieśniami 1.2)*

Matko Chrystusowa i Domie złoty!

*Przyrzekamy Ci stać na straży
nierozzerwalności małżeństwa,
bronić godności kobiety, czuwać na progu
ogniska domowego,
aby przy nim życie Polaków było bezpieczne.*

Królowo Polski, przyrzekamy!

² Synod Biskupów, III Zgromadzenie Nadzwyczajne, *Wyzwania duszpasterskie związane z rodziną w kontekście ewangelizacji*, Dokument przygotowawczy.

<http://ekai.pl/wydarzenia/watykan/x72254/dokument-przygotowawczy-do-synodu-biskupow/>

³ Ankieta Papieża Franciszka dotycząca rodziny <http://www.ankietafranciszka.pl/>

⁴ *Program duszpasterski i metodyka pracy Rodziny Rodzin*. Materiały formacyjne do użytku wewnętrznego, Ośrodek Rodziny Rodzin, Warszawa, wrzesień 2011 (t.1), wrzesień 2012 (t2), wrzesień 2013 (t3).

1. Październik – Tych dwoje darem Boga

- małżeństwo w porządku stworzenia
- nierozzerwalność małżeństwa
- świętość małżeństwa
- czyste serce drogą do nierozzerwalności małżeństwa

1603 „**Głęboka wspólnota życia i miłości małżeńskiej**, ustanowiona przez Stwórcę i unormowana Jego prawami, zawiązuje się przez przymierze małżeńskie... Sam bowiem Bóg jest twórcą małżeństwa. Powołanie do małżeństwa jest wpisane w samą naturę mężczyzny i kobiety, którzy wyszli z ręki Stwórcy.”

Katechizm Kościoła Katolickiego, art.1603, Pallotinum, Poznań 1994, s.379

Czytania:

PnP 4,7: *Cała piękna jesteś, przyjaciółko moja,*

i nie ma w tobie skazy.(...)

PnP 4,16: *Niech wejdzie miły mój do swego ogrodu*

i spożywa jego najlepsze owoce!

Rdz 2,18 *Potem Pan Bóg rzekł: «Nie jest dobrze, żeby mężczyzna był sam, uczynię mu zatem odpowiednią dla niego pomoc».*

Rdz 2,24-25 ²⁴*Dlatego to mężczyzna opuszcza ojca swego i matkę swoją i łączy się ze swą żoną tak ściśle, że stają się jednym ciałem.* ²⁵*Chociaż mężczyzna i jego żona byli nadzy, nie odczuwali wobec siebie wstydu.*

Mk 10,9 *Cokolwiek Bóg złączył, człowiek niech nie rozdziela.*

Wybrane fragmenty z nauczania Prymasa:

ŚWIĘTOŚĆ PIERWOTNA MAŁŻEŃSTWA

Widząc osamotnienie Adama wśród różnorodności stworzeń, uzalił się Pan, iż człowiek jeden nie miał nikogo sobie podobnego. Powołał więc do życia „pomoc” podobną Adamowi i przywiódł Ewę do pierwszego człowieka. Wtedy to zostało ogłoszone prawo małżeńskie ustami samego Boga: „Przeto opuści człowiek ojca swego i matkę, a przyłączy się do żony swej i będą dwoje w jednym ciele” (Rdz 2,24). Ten bezpośredni udział Boga w powołaniu do życia pierwszej pary małżeńskiej, ta wyjątkowa troska Stwórcy o dwoje ludzi, ta ojcowska troskliwość Boga o współżycie dwojga ludzi świadczy o wysokiej godności małżeństwa, świadczy o tym, że jest ono pochodzenia Bożego, a nie ludzkiego. I o tym trzeba dobrze pamiętać, ilekroć rozważacie wasze życie małżeńskie. Bóg sam pragnął tego, by małżeństwo było nierozzerwalne, by spełniło dzieło mnożenia rodzaju ludzkiego, by tworzyło rodzinę.

I dlatego małżeństwo w założeniu swoim ma charakter święty, gdyż taki charakter nadał małżeństwu sam Bóg, zanim powstała jakakolwiek społeczność cywilna; gdy później władze publiczne zajęły się prawami małżeństw i określiły ich stan prawny, nie mogły już zmienić istotnego charakteru małżeństwa – jego świętości. A świętym jest małżeństwo zarówno ze względu na swoje pochodzenie, jak i z uwagi na swój cel, swoje prawa i głębokie znaczenie duchowe. Tej świętości pierwotnej małżeństwa jako Bożej instytucji nie zdoła już nic zetrzeć.

S. WYSZYŃSKI, *Małżeństwo katolickie potężną więzią narodu*. Komentarz do Jasnogórskich Ślubów Narodu, [IX 1956], w: tenże, KiPA, t. 1, s. 95-96, Cz.

S. WYSZYŃSKI, *Małżeństwo katolickie potężną więzią narodu*. ([Kazanie] na drugą niedzielę po Objawieniu Pańskim [1957]), [Komańcza, przed 22 IX 1956], w: tenże, *Dzieła zebrane*, t. 2, 1953-1956, WSD, Warszawa 1995, s. 68.

„(...) Mężczyzna opuszcza ojca swego i matkę swoją i łączy się ze swą żoną tak ściśle, że stają się jednym ciałem” (Rdz 2,24). Jednym ciałem! Trudno nie dostrzec całej mocy tego wyrażenia! W rozumieniu biblijnym słowo „ciało” nie oznacza jedynie fizycznej natury człowieka, ale całą jego tożsamość duchową i cielesną. Małżonkowie tworzą nie tylko wspólnotę ciał, ale prawdziwą jedność osób. Jest to jedność tak głęboka, że stają się oni w doczesnej rzeczywistości niejako odblaskiem Boskiego „My” trzech Osób Trójcy Świętej.

„Tylko serce czyste może w pełni dokonać wielkiego dzieła miłości, jakim jest małżeństwo”

Jan Paweł II

Jan Paweł II, Homilia w czasie Mszy św. na placu św. Piotra z okazji Jubileuszu Rodzin *Małżeństwo i rodzina we wspólnocie Kościoła*, 15 października 2000 r.

(...) Małżeństwo dwojga ochrzczonych jest realnym symbolem zjednoczenia Chrystusa z Kościołem, zjednoczenia, nie czasowego czy „na próbę”, ale wiernego na całą wieczność; pomiędzy dwojgiem ochrzczonych nie może więc istnieć inne małżeństwo, aniżeli nierozzerwalne.

Jan Paweł II, Adhortacja apostolska o *zadaniach rodziny chrześcijańskiej w świecie współczesnym Familiaris consortio*, 22 listopada 1981 r.

Instytucja małżeństwa nie jest wynikiem jakiegś niesłusznej ingerencji społeczeństwa czy władzy, ani zewnętrznym narzuceniem jakiegś formy, ale stanowi wewnętrzny wymóg przymierza miłości małżeńskiej, które potwierdza się publicznie jako jedyne i wyłączne, dla dochowania w ten sposób pełnej wierności wobec zamysłu Boga Stwórcy. Wierność ta, daleka od krępowania wolności osoby, zabezpiecza ją od wszelkiego subiektywizmu i relatywizmu i daje jej uczestnictwo w stwórczej Mądrości.

Jan Paweł II, Adhortacja apostolska o *zadaniach rodziny chrześcijańskiej w świecie współczesnym Familiaris consortio*, 22 listopada 1981 r.

W żadnych okolicznościach wartość małżeństwa, tego nierozzerwalnego związku miłości dwojga osób, nie może być poddawana w wątpliwość. Jakiegokolwiek rodzilyby się trudności, nie można rezygnować z obrony tej pierwotnej miłości, która zjednoczyła dwoje ludzi i której Bóg nieustannie błogosławi. Małżeństwo jest drogą świętości, nawet wtedy, gdy staje się drogą krzyżową.

Jan Paweł II, Homilia w czasie Mszy św. kanonizacyjnej błogosławionej Kingi *Nie lękajcie się być świętymi*, Stary Sącz, 16 czerwca 1999 r.

MEDYTACJA**Małżeństwo w planie Bożym**

Wszyscy wiemy, że tekst biblijny o stworzeniu człowieka mówi o naszej genezie i naszym powołaniu, ale nie wszyscy rozumieją, że tekst ten opowiada również o tajemnicy Boga leżącej u podstaw dzieła stworzenia, o Synu Bożym, z którego pełni stworzenie wszystko otrzymało. Tak więc Biblia mówi, że najpierw Ojciec daje życie swemu Synowi, który ma z Nim jedno Boskie życie, jeden oddech Ducha Świętego. Bóg pokazuje Synowi całą tajemnicę swojego istnienia, a Syn nazywa wszystkie istoty należące do świata tej tajemnicy, ma panowanie nad *Zwierzchnościami i Władzami*, ale żadna z nich nie jest w stanie zaspokoić pragnień Jego serca. Syn Boży potrzebuje partnera, Oblubienicy, która byłaby mu bliska, najbliższa. I dlatego to Ojciec z Jego *żebra*, jak *ciało z Jego ciała* stwarza świat, a w nim nas wszystkich - Jego Oblubienicę. W ten sposób żyjemy z potrzeby Synowskiego Serca Bożego. Syn staje się naszym prawzorem, w nas ma *odpowiednią dla siebie pomoc*, a my w Nim Ukochanego, najdroższe Ciało, wzorowy obraz samych siebie, ikonę naszego powołania. Ten Syn żyje z nami w więzi małżeńskiej, która jest źródłem naszych małżeństw i wyznacza perspektywy naszego powołania. W tym świetle rozumiemy, dlaczego Chrystus zganił Żydów za doszukiwanie się w tamtym świecie przedłużenia naszych relacji małżeńskich z tego świata. Tam także będziemy żyć w małżeństwie, ale będzie to związek w Duchu Świętym wszystkich nas, dzieci Jednego Ojca, z Jednym Bożym Synem. Ten związek jest szaleńczą miłością i wszystko w nim dzieje się tak, jak opisuje autor biblijny. Syn, z miłości do nas, *opuszcza Ojca swego*, przychodzi na ten świat w ciele i *łączy się z nami, swą żoną tak ściśle, że my i On stajemy się jednym ciałem*. Oto jaki mamy w Chrystusie wzór wszystkich naszych relacji małżeńskich - zjednoczenie człowieka z Bogiem w jednym ciele i wzajemnym oddaniu.

To życie Syna Bożego staje się i naszym udziałem, żyjemy w ramach tego samego planu zakreślonego przez Ojca. Jako odbicia Bożego Syna mamy udział w Jego autorytecie i w Jego imieniu zarządzamy stworzeniem, nadając mu imiona. Obdarowani charyzmatem Syna, który jest Zbawicielem, wzajemnie opiekujemy się sobą, wspieramy, świadczymy sobie dobro tak, jak Syn świadczy je nam - swojej Oblubienicy i wspomagamy się wzajemnie w korzystaniu z Jego zbawczej siły - niejako zbawiamy się wzajemnie. Ten nasz wkład w miłosny związek Chrystusa ze stworzeniem najlepiej realizuje się w naszych małżeństwach. To tam przede wszystkim świadczymy sobie posługę Oblubieńca, zniżając się do siebie wzajemnie, opiekując się sobą, towarzysząc sobie, oddając sobie nasze ciała i dusze, ciesząc się sobą i rozkoszując, ale i cierpiąc wzajemnie ze swojego powodu - dokładnie tak, jak Chrystus z naszego powodu. To cierpienie małżonków bywa dojmujące i ma wiele twarzy, a wszystkie one zostały ukazane w Biblii jako cierpienia Boga - Oblubieńca z powodu Ludu Bożego - Oblubienicy. Najwyższym cierpieniem jest tu ból na skutek niekochania przez współmałżonka, z powodu jego niewierności, czynionego przez niego zła, okazywanej obojętności. Najbardziej boli to, że nie trwa Oblubienica w małżeńskim przymierzu, ale ucieka z Raju na pustynię. To z tego powodu kochający Oblubieniec musi tam za nią wyruszyć i znosić z jej powodu poniewierkę Krzyża. „Wielka miłość nie jest kochana”. I tego wszystkiego doświadczamy my również w naszych relacjach małżeńskich. Po obu ich stronach!

Małżeństwo jest czymś najpiękniejszym, znaczenie w nim płci, ciała i seksu nie jest wstydlive ani kłopotliwe, jest bowiem jednym z ważnych nośników prawdy, która ma swój pierwowzór w Bogu. Tym bowiem, co łączy nas z naszym Oblubieńcem - Zbawicielem jest też ciało, jesteśmy powołani i wchodzimy z nim w jedną więź, jednoczymy się w jednym ciele, które w nas wnika jak w akcie miłości i nas karmi jak podczas posiłku. Doświadczamy ze strony Syna Bożego opieki, wsparcia, zbawienia, jesteśmy wynoszeni na rękach z kolących krzewów grzechu, pieszczeni w Jego ramionach. Im bardziej potrafimy tę gorącą miłość Oblubieńca odkryć i się jej poddać, tym bliżej znajdujemy się Boga. Z Nim łączy nas bowiem nie co innego, ale Eucharystia, ciało Bożego Syna, umęczone na Krzyżu i zmartwychwstałe, to samo, które ogarnia nas wszystkich i stajemy się Jego członkami. Nie przypadkowo właśnie Ono staje się środkiem i narzędziem zjednoczenia w Miłości. Jednak nie jest to ciało nierządnic, ale Ciało chwalebne, konsekrowane, oczyszczone z grzechu świata - z mojego grzechu. W ten sposób Syn daje mi łączność z Bogiem w czystym Ciele, a łączność ta staje się niewyczerpanym źródłem wzajemnego dopełnienia - ja znajduję swoją Pełnię, a On cieszy się tym, że może mi tę Pełnię dać.

FORMACJA

Syn - Słowo, które stało się ciałem jest ucieleśnieniem tej samej miłości, którą Bóg wcielił także w życie nas - małżonków. Syn - Zbawiciel oddając się w akcie miłości naszej ludzkiej cielesności narodził nas na nowo do życia. Jak Jego życie w naszym ciele jest aktem wielkiej miłości, tak i nasze życie w ciele staje się aktem miłości. Spełniamy je w naszych małżeństwach, ale również w mistycznej modlitwie spotkania i zjednoczenia. To naprawdę jest możliwe i stanowi czysty akt spełnienia. „Bóg sam wystarczy”.

Jednocześnie w akcie cielesnej więzi z Chrystusem wielką rolę odgrywa cierpienie. Ciało, które łączy małżonków, jest ze swej natury podległe cierpieniu, w ten sposób zostaje ucieleśniony jeszcze ten aspekt tajemnicy miłości - że jest ona do końca podatna na cierpienie. Miłość bowiem jest ze swej natury bezbronna, łatwo ją poranić, łatwo odepchnąć, łatwo podeptać. I taka Miłość pulsuje w Bogu, takiej Miłości obrazem są dla siebie małżonkowie, oddani sobie aż do uwolnienia od wstydu, wzajemnie nadzy i wystawieni na razy braku miłości. Nikogo nie jest tak łatwo poranić jak współmałżonka i nikogo nie jest tak łatwo poranić jak Chrystusa. Gdybym choć trochę zbliżył się do tej tajemnicy Miłości, nie dziwiłbym się, że tak wygląda nasz pełen nieładu świat i że tak wyglądają nasze małżeństwa.

Czym więc są te nasze małżeństwa, jeśli nie szkołą miłości, która w Chrystusie kieruje się ku nam - Jego Oblubienicy. Jest to Miłość nieprzemijająca, Miłość Oblubienca *cierpliwego i wielkiego miłosierdzia*, Miłość Oblubienca *cichego i pokornego sercem*. Jest to Miłość cielesna i duchowa, Miłość, która jest źródłem życia. Taka Miłość Chrystusa - Małżonka wyznacza wielkość powołania w naszych małżeństwach i stoi na ich straży. Kto sam chce zostać tą miłością objęty, jako Oblubienica, ten jest też wzywany, by się tej szkole miłości poddać.

prof. dr hab. Jan Ogrodzki [w:] *Odnawiamy Jasnogórskie Śluby Narodu. Nowenna z okazji 50. rocznicy Jasnogórskich Ślubów Narodu*, Wyd. im Stefana Kardynała Wyszyńskiego „SOLI DEO”, Warszawa 2006, s.95-97.

Kroki indywidualnej pracy duchowej

1. Dziękuj każdego dnia Bogu za powołanie do życia małżeńskiego – do szczególnej bliskości osobowej. Otwórz się na radość przebywania i zanurzenia waszej miłości w Bogu. Powierzaj mu wasze trudności w budowaniu więzi.
2. Staraj się być darem dla swojego współmałżonka, w każdym wymiarze swojego małżeństwa. Okazuj swoją miłość, mów o tym najbliższej osobie. Wsłuchaj się w problemy, które przepełniają serce współmałżonka. Spróbuj je zrozumieć.
3. Bądź wierny modlitwie różańcowej. Spróbuj stworzyć warunki wspólnej modlitwy. Niech te wysiłki pomogą budować wspólne planowanie czasu na obowiązki i rozwój więzi duchowej. Módlcie się za siebie wzajemnie, tworząc atmosferę wzajemnej życzliwości i zaufania i oparcia.
4. Jeśli to możliwe korzystajcie ze wspólnego kierownictwa duchowego i czerpcie łaskę z częstego stawiania w prawdzie w sakramencie pokuty. Tylko czyste serce może dojrzeć do wiernej miłości.
5. Staraj się aktywnie i jasno bronić świętości małżeństwa, czy to w swoim środowisku czy też w szerszym obszarze publicznym. Nie zachowuj milczenia, nie bądź obojętny wobec inicjatyw uderzających w małżeństwo.

W tym roku przypada już trzydziesta rocznica męczeńskiej śmierci Błogosławionego Księdza Jerzego Popiełuszki.

Jest to data na trwałe wpisana w historię Kościoła polskiego i dzieje Narodu.

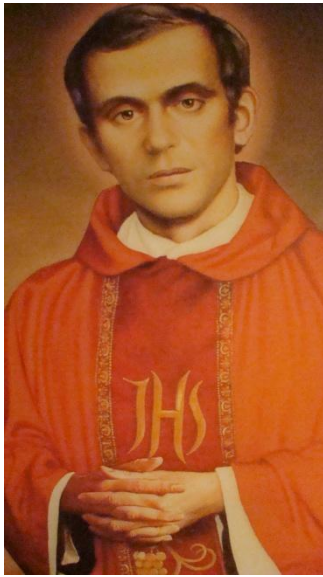
Jak co roku w dniu liturgicznego wspomnienia Błogosławionego Księdza Jerzego Popiełuszki, 19 października zapraszam do Sanktuarium Żoliborskiego. Główne uroczystości rozpoczną się o godz. 17. uroczystą Mszą Świętą pod przewodnictwem Bpa Rafała Markowskiego. Po Mszy Św. program artystyczny z udziałem artystów warszawskich.

Pamiętajmy o modlitwie o rychłą kanonizację Bł. Ks. Jerzego.

Proboszcz Parafii Św. Stanisława Kostki ks. Marcin Brzeziński

Błogosławiony ks. Jerzy Popiełuszko

30 rocznica męczeńskiej śmierci

„Nie urodził się męczennikiem, ani błogosławionym. Nie wyróżniał się w dzieciństwie i młodości specjalnymi cechami. Był jednym z wielu młodych mężczyzn, którzy poszli drogą kapłańską. To Bóg wybrał Go i przygotował do męczeństwa.”

Szedł przez ziemię tylko 37 lat, w kapłaństwie 12. Cudem uratowany z ciężkiej choroby w seminarium po odbyciu przymusowej służby wojskowej.

Na obrazku prymicyjnym umieścił słowa, motto swego kapłańskiego życia: „Posyła mnie Bóg, abym głosił Ewangelię i leczył rany zboliałych serc”.

Szedł wśród ludzi w parafiach, w duszpasterstwie akademickim, w środowisku medycznym i w końcu w duszpasterstwie ludzi pracy. Wszędzie dawał siebie, był przyjacielem, powiernikiem, dobrym doradcą i doskonałym spowiednikiem. Nie dbał o siebie, będąc sam szykanowany przez ówczesne władze, udzielał pomocy psychologicznej i duchowej, często materialnej tym, którzy jej potrzebowali. Na Mszach za Ojczyznę mówił o godności człowieka, o wolności, która powinna mieć odniesienie do dobra, prawdy i miłości. Choć czasem ta prawda była niewygodna, to zawsze podkreślał przesłanie św. Pawła: „Nie daj się zwyciężyć złu, ale zło dobrem zwyciężaj”.

Ostatnie słowa ks. Jerzego w rozważaniu różańcowym po Mszy św. w Bydgoszczy 19 października 1984 r. brzmiały: „Módlmy się, byśmy byli wolni od lęku, zastraszenia, ale przede wszystkim od żądzdy odwetu i przemocy”.

Porwany w drodze powrotnej przez funkcjonariuszy SB, zginął zakatowany za umiłowanie Boga, człowieka i wolności.

Dnia 06 czerwca 2010 r. wyniesiony został do grona błogosławionych. Uroczystą liturgię na pl. Piłsudskiego w Warszawie pod przewodnictwem abp. Agelo Amato prefekta Kongregacji Spraw Kanonizacyjnych, delegata papieża Benedykta XVI, sprawowało ponad 100 biskupów i 1600 kapłanów z Polski i ze świata, uczestniczyła również w niej Mama błogosławionego Marianna Popiełuszko, najbliższa rodzina i licznie zgromadzeni wierni.

Obecnie trwa proces stwierdzający autentyczność domniemanego cudu uzdrowienia umierającego we wrześniu 2012r. Francois Audelona za przyczyną błogosławionego ks. Jerzego, który może być cudem kanonizacyjnym.

Elżbieta Nitka

Wiersz Pani Hali Tomaszewskiej* na ostatnie imieniny ks. Jerzego Popiełuszki

Twe słowa święte i myśli natchnione
Są tak podniosłe jak do niebios droga,
Gdy wypowiada Tve serce umęczone,
W intencji Ojczyzny, przed obliczem Boga.
Twe słowa mądrości i ciepła pełne,
Jakieś prorocze, trudne jak cierpienie.
Lecz nadzieją mocne i wszystkiemu wierne,
A tylko czasem osłania je milczenie.
Jak błyskawica dla wszystkich tak jasne
I tak gorące jak stal rozgrzana,
To słowa duszy Twojej – Tve własne,
Na kolanach poczęte, u stóp swego Pana.
A czasem ciche i przez łzy szeptane
U stóp Maryi – Matki Zawierzenia,
Płyną Tve słowa jak morze wezbrane
Do Jasnogórskiej Pani Pocieszenia.

Płyną za naród wierny i oddany,
Za tych co są pozbawieni wolności,
Za ich rodziny, za kraj ukochany
I za tych, którym zabrakło miłości.
Za Kainowe ich okrutne zbrodnie
I Judaszowe zdrady, zaprzędania,
Tve serce płonie jak żywa pochodnia
Wśród tych ciemności Tve serce osłania.
Do tych co stoją do Boga plecami
„Zbierz się, ogarnij i zacznij od nowa
- powiadasz twardo tymi słowami -
Jesteś człowiekiem więc godność zachowaj”.
„I miłość Boga z miłością Ojczyzny
Naucz się łączyć jak inni czynili.
Wnet się zagoją ciężkie rany, blizny.
Bądź wierny tak, jak oni byli”.

Twe słowa to modlitwa, co w niebo ulata,
By sprawiedliwości wybiła godzina.
Twe słowa płyną w wszystkie strony świata
I to jest ta Twoja „największa wina”.

 Że fałsz i kłamstwo chcesz w sercach odmienić
 Na ducha prawdy i prawość sumienia,
 Że ziemię smutną chcesz opromienić
 Bożym spojrzeniem innego myślenia.

Że z z troskania o dom ojczysty
I o tych co się w nim rodzą i żyją,
Co dzień powtarzasz – „Przebacz im Chryste,
Bo oni sami nie wiedzą co czynią”.

 Że nienawiści przeogromne morze
 Na miłość pragniesz i zgodę zamienić
 Co dzień się modląc – „Wysłuchaj mnie Boże
 Bo tylko Ty Jeden to możesz przemienić”.

Więc dziękujemy Tobie za te słowa

Za myśli dobre oraz za Twe czyny,
Które Bóg wszystkie w sercu Swym zachowa,
Bo jesteś bez skazy, bo jesteś bez winy.

 Niechaj Maryja – Matka Zawierzenia
 Przytuli Ciebie do serca Swego.
 W tym dniu radosnym Twojego imienia
 O to się modlimy dla Kapłana naszego.

A słowa Twoje jak kwiaty wiosenne
I takie ciche jak nocy milczenie,
Niech będą zawsze takie promienne
I docierają tam gdzie jest cierpienie.

 Gdzie ból i gorycz serce polskie targa
 I bezsilności przychodzi godzina.
 A gdy czasem z duszy wyrwie nam się skarga,
 Wtedy nam ukazuj Matkę i Jej Syna.

Kwiecień 1984

*Pani Halina Tomaszewska razem z mężem i dziećmi uczestniczyła w Rodzinie Rodzin od początków grupy bielańskiej.

OJCOWIZNA

Symposium poświęcone nauczaniu Stefana Kardynała Wyszyńskiego
Ośrodek Rodziny Rodzin, ul. Łazienkowska 14, Warszawa 15, 16 listopada 2014 r.

„Nie byłoby na Stolicy Piotrowej tego papieża – Polaka
gdyby nie było Twojej wiary” Jan Paweł II 23 X 1978

Program

15 listopada sobota:

15:00 Koronka do Bożego Miłosierdzia
15:20 Powitanie uczestników, wprowadzenie
do tematyki Symposium
15:30 „Aktualność przesłania kard. Stefana
Wyszyńskiego, Prymasa Tysiąclecia, w Polsce
na progu XXI” – spotkanie z ks. prof.
Waldemarem Chrostowskim
17:00 Przerwa 30 minut
17:15 Film „Tajemnica Tajemnic” reż.
Agnieszka Porzezińska i Paweł Sobczyk
produkcja Raj Media. Spotkanie z twórcami
filmu.
18:45 Przerwa 15 minut, przygotowanie do
Mszy Św.

19:00 Msza Święta
Po Mszy św. agapa w jadalni
Prosimy o przyniesienie przekąsek na wspólny
rodzinno-rodzinny stół

16 listopada niedziela

10:00 Msza Święta
11:15 Przerwa 30 minut kawa, herbata
11:45 „Muzeum Wielkich Polaków” spotkanie z
dr Pawłem Skibińskim dyrektorem Muzeum
12:40 Przerwa na kawę,
13:00 Zakończenie symposium i wyjazd do
Katedry, modlitwa i złożenie kwiatów na grobie
Prymasa.

ZAPRASZAMY

INTENCJE MSZY ŚWIĘTYCH ZA ZMARŁYCH 2014

W listopadzie w Ośrodku Duszpasterskim Rodziny Rodzin przy Łazienkowskiej 14 będą odprawiane Msze święte zbiorowe za zmarłych powierzonych wspólnej modlitwie. W dni powszednie we środy o godz. 18. oraz w IV niedzielę o godz. 10.

Intencje można składać do opiekunów grup.

KALENDARIUM POLSKIE

Październik 2014

2 października 1944 – Kapitulacja Warszawy. W akcie kapitulacji Niemcy zgodzili się respektować prawa kombatanckie powstańców i nie stosować odpowiedzialności zbiorowej wobec ludności cywilnej, ale w czasie walk nie przestrzegali konwencji genewskiej i dokonywali bestialskich mordów na żołnierzach AK wziętych do niewoli. Do niemieckiej niewoli poszło 15 tysięcy powstańców, w tym komendant główny AK gen. „Bór” Komorowski i pięciu innych generałów oraz 900 oficerów i 2000 kobiet. Wraz z ludnością cywilną, unikając niewoli, opuściło miasto 5-6 tys. żołnierzy. Był wśród nich gen. Leopold Okulicki „Niedźwiadek”, który na rozkaz gen. „Bora” przejął dowodzenie Armią Krajową. Warszawiacy, którzy przeżyli Powstanie Warszawskie zostali wypędzeni z miasta i skierowani najpierw do obozu w Pruszkowie (przeszło przez niego 550 tys. osób), położonego kilkanaście kilometrów od zachodniej granicy Warszawy. Zanim nastąpiło systematyczne niszczenie stolicy, Niemcy ograbili Warszawę z wszelkich dóbr, w tym kultury, na 54 mld dolarów (inf. Muzeum Powstania Warszawskiego). *1

5 października 1938 – Odeszła po nagrodę do Pana, Siostra Maria Faustyna Kowalska - sekretarka miłosierdzia Bożego. *2

16 października 1978 – Kolejnym papieżem na Stolicy Piotrowej został wybrany Polak - biskup krakowski - kardynał Karol Wojtyła. Przybrał imię Jan Paweł II. Od tego momentu historia zaczęła odmierzać czas do upadku komunizmu w Polsce i w Europie Środkowo-Wschodniej. Ważność nowego pontyfikatu zrozumieli natychmiast wrogowie „polskiego Papieża”, a zarazem wrogowie wolnej Polski, bowiem według sowieckiego Politbiura Karol Wojtyła był „przebiegłym i niebezpiecznym wrogiem politycznym, walczącym antykomunistą, mającym złe zamiary”. *3

19 października 1984 – Zamordowanie ks. Jerzego Popiełuszki przez oficerów SB.

„Jeden z nich-Waldemar Chmielewski - obronił pracę dyplomową, której bohaterem był inwigilowany od 1946r., przez 35 lat do śmierci w 1981r. Prymas Tysiąclecia. To niezwykła lektura Jego inwigilacji, raportów, donosów, przepisanych rozmów z podsłuchów pokojowych i telefonicznych”. (...) *4

28 października 1956r. – **odzyskuje wolność prymas Polski.** „Prymas aresztowany 25 IX 1953r., po Rywałdzie Królewskim, w październiku trafił do Stoczka Warmińskiego na rok. Gdy we wrześniu 1954r. uciekinier z PRL płk UB Józef Światło rozpoczął nadawanie w Radiu Wolna Europa swoich relacji; władze uznały, że miejsce pobytu Prymasa zostanie zdekonspirowane. W październiku 1954r. przetrzuciły więźnia do Prudnika Śląskiego, w drugi koniec Polski. Efektem zbliżającej się „odwilży” stało się - w październiku 1955r. - przeniesienie Prymasa do Komańczy. I wreszcie październik 1956r. Ekipa Gomułki, wyniesiona do władzy przez społeczeństwo łaknące rzeczywistego przywódcy, szybko przestraszyła się fali, dzięki której trafiła do „białego domu” przy zbiegu Al. Jerozolimskich i Nowego Świata. Chciała spacyfikować nastroje, niemal błagając Prymasa, by powrócił do Warszawy i objął wszystkie swoje stanowiska. Gomułka przyjął warunki Kardynała, cofnięto dekret lutowy z 1953r., siostry wróciły do swoich domów, a biskupi do swych siedzib, obejmując obowiązki ordynariuszy.” *4

29 października 1924 – We Lwowie urodził się Zbigniew Herbert - poeta, pisarz, dramatopisarz, moralista, znawca sztuki i filozof. Bolesną sprawą dla poety i rzeszy wielbicieli jego twórczości było nie przyznanie Herbertowi literackiej Nagrody Nobla, przypuszczalnie z powodu jego pravicowego i patriotycznego światopoglądu. *5

BIBLIOGRAFIA

*1-Powstanie Warszawskie 1944 Gloria Victis J. Wieliczka - Szarkowa Wyd. AA Kraków 2014

*2 –DZIENNICZEK Sługi Bożej S. M. Faustyny Kowalskiej Wyd. Kraków – Stockbridge - Rzym 1981

*3-Czas historią pisany J. Szaniawski Wyd. Diecezjalne i Drukarnia w Sandomierzu.2013

*4 – Prymas w Stoczku Paweł Zuchniewicz. Wyd. PROMIK .2013. ; Zwycięski październik -prof. Jan Żaryn Niedziela Nr40./2014

*5-Wielka Księga Patriotów Polskich Wyd. Biały Kruk .2013

Opracowała Joanna Romatowska

WIECZORY DLA NARZECZONYCH

Z wielką radością informujemy, że planujemy kolejny kurs przygotowujący do sakramentu małżeństwa, który będzie prowadzony w formie wieczorów dla narzeczonych. Wieczory będą prowadzone w Ośrodku Rodziny Rodzin. Animatorami będą małżeństwa z Rodziny Rodzin.

Wieczory dla narzeczonych to cykl 9 spotkań, podczas których osoby zamierzające zawrzeć sakramentalny związek małżeński, mogą ze sobą porozmawiać na istotne dla ich przyszłości tematy a tym samym lepiej przygotować się do przyjęcia sakramentu. Wieczory dla narzeczonych spełniają wymagania Kościoła w zakresie katechez przedmałżeńskich. Absolwenci kursu otrzymają zaświadczenia potrzebne przy składaniu dokumentów w kancelarii parafialnej przed zawarciem związku małżeńskiego.

Spotkania odbywać się będą w kolejne środy w Ośrodku Duszpasterskim Rodziny Rodzin w Warszawie przy ul. Łazienkowskiej 14, w godzinach 19.00 – 21.30. Pierwsze spotkanie 22 października 2014 r. Ostatnie – 17 grudnia 2014 r. *Zapisy i informacje:*

Anna i Krzysztof Łoskotowie, telefonicznie **502 769 164** lub mailem: narzeczeni@malzenstwo.pl

Więcej informacji na temat wieczorów dla narzeczonych na stronie: www.malzenstwo.pl

Krzysztof Broniatowski

OGŁOSZENIA RODZINY RODZIN

TERMINY STAŁE

spotkań na Łazienkowskiej:

wtorki

godz. 18.00 w sali Kard. Wyszyńskiego
spotkania dla młodzieży gimnazjalnej i licealnej
ks. Zbigniew Kapłański Tel. 22 625 31 10
wtorki I i III godz. 20.00 - Spotkania grupy M.B.
Niepokalanej na Łazienkowskiej
wtorek II i IV godz.20.30 spotkania dla mężczyzn
„Teologia dla mężczyzn” ks. Zbigniew Kapłański

środy

godz.17.00 Adoracja Najświętszego Sakramentu
godz. 18.00 **Msza Święta, nabożeństwo do MB
Nieustającej Pomocy**
godz.19.00 **spotkania dla studentów
(i powyżej)** ks. Z. Kapłański

piątki II i IV

godz. 19.30 spotkania **grupy św. Józefa**
Kontakt: Elżbieta Nitka 504 121 159

piątki III

godz. 19.00 spotkania **grupy św. Feliksa**
Kontakt: Krzysztof i Anna Broniatowscy 604 984 754

pierwsze soboty

godz. 10.00 Msza św. – **spotkanie Opiekunów**
kontakt K. Broniatowski 796 626 362

III niedziela miesiąca

godz.13.00 – 16.00 spotkanie **grupy im. Marii
Wantowskiej**
godz. 16.00 – **Msza św.**
Kontakt: Beata Gadomska 605 079 812

IV niedziela miesiąca

godz.10.00 - **Msza św.**
spotkania **dzieci szkoły podstawowej
spotkania młodzieży gimnazjum i liceum**
kontakt: Jolanta Sokołowska
<jolanta.sokolowska@gmail.com>
**spotkania rodziców tych dzieci i spotkanie
grupy M.B. Wychowawczyni**
kontakt: Katarzyna i Michał 501 155 952
**Grupa Młodych Małżeństw Matki Bożej
Niepokalanej** - zapraszamy też z małymi dziećmi.
Kontakt: Nell i Wojtek: 603 226 406

OŚRODEK RODZINY RODZIN

ul. Łazienkowska 14, 00-449 Warszawa
tel./fax. (22) 621 02 82

ks. Feliks Folejewski SAC

03 – 802 Warszawa ul. Skaryszewska 12
Tel. 22 818 27 51; tel. k. 698 095 343

Ks. Zbigniew Kapłański

ul. Łazienkowska 14, 00-449 Warszawa Tel. 22 625 31 10

**SPOTKANIA
OKOLICZNOŚCIOWE:**

11-12 października - **57 pielgrzymka RR na
JASNĄ GÓRĘ** - program www.rodzinarodzin.pl

19 października godz. 17 – **Msza św. pod
przewodnictwem ks. bp. Rafała Markowskiego
w Sanktuarium św. Stanisława Kostki w 30
rocznicę śmierci bł. ks. Jerzego Popiełuszki**
/str.10/

22 października – 17 grudnia - w kolejne środy
w godz.19. – 21.30 – **Spotkania dla
Naręczonych patrz str. 13**

2-30 listopada Msze św. zbiorowe za zmarłych
Intencje można składać do opiekunów grup str.12

15-16 listopada „Ojcowizna” - **szczegółowy
program str.12**

Poradnia Rodzinna Rodziny Rodzin.

Siedziba: ul. Łazienkowska 14 w Warszawie na
I piętrze w pawilonie od strony parkingu przy
Torwarze, pierwsze wejście.

Kierownik Poradni – mgr Romualda
Korzeniowska.

Opieka duszpasterska –

ks. Zbigniew Kapłański

Informacja o zapisach na www.rodzinarodzin.pl
i na tablicy ogłoszeń w Ośrodku RR

Serdecznie zapraszamy!

BIULETYN RODZINY RODZIN

Redakcja: Grupa św. Józefa

Elżbieta Nitka: enitka@op.pl

Małgorzata Kowalik: Tel. 602 616 732

malgorzatakowalik2@gmail.com

Redakcja zastrzega sobie prawo do skracania
artykułów oraz zmiany tytułów nadesłanych tekstów.

Od redakcji: Pragniemy, aby „Biuletyn Rodziny Rodzin” był także łącznikiem między naszymi grupami i rodzinami, abyśmy żyli wspólnotą. Chcielibyśmy informować o życiu i pracy w naszych grupach, wymieniać doświadczenia wynikające z comiesięcznych spotkań.